Stuk **1257** (2006-2007) – Nr. 3

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

30 oktober 2007

ONTWERP VAN DECREET

houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

VERSLAG

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin uitgebracht door de heer Tom Dehaene

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Luc Martens.

Vaste leden:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Felix Strackx, Erik Tack, de dames Greet Van Linter, Gerda Van Steenberge;

mevrouw Sonja Claes, de heer Tom Dehaene, mevrouw Vera Jans, de heer Luc Martens;

de dames Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Van der Borght;

de heer Bart Caron, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Van Malderen.

Plaatsvervangers:

de heer Erik Arckens, mevrouw Agnes Bruyninckx, de heer Johan Deckmyn, mevrouw An Michiels, de heer Leo Pieters;

mevrouw Cathy Berx, de heer Paul Delva, de dames Cindy Franssen, Trees Merckx-Van Goey;

mevrouw Patricia Ceysens, de heer Marc Cordeel, mevrouw Hilde Eeckhout;

de dames Else De Wachter, Michèle Hostekint, Els Robeyns.

Toegevoegde leden:

mevrouw Mieke Vogels;

mevrouw Helga Stevens.

Zie:
1257 (2006-2007)
– Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendement

INHOUD

Blz.

1. Toelichting door de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 4
2. Algemene bespreking 5
3. Artikelsgewijze bespreking 7
4. Eindstemming 9

Tekst aangenomen door de commissie 10

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin besprak op 9 oktober 2007 het ontwerp van decreet houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaams Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

1. Toelichting door de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Minister *Steven Vanackere* licht toe dat het voorliggende ontwerp van decreet bekeken moet worden samen met het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden.

Hij benadrukt dat de Strategische Adviesraad Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (SAR) geen rechtspersoonlijkheid heeft, maar ingebed wordt binnen de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). Dat geldt ook voor een aantal andere adviesraden, bijvoorbeeld voor de Mobiliteitsraad (MORA), de strategische adviesraad Mobiliteit. Deze inbedding kan volgens hem leiden tot extra aandacht voor de sociaal-economische aspecten van het Vlaamse beleid inzake welzijn, volksgezondheid en gezin. Doorslaggevender nog voor deze optie is het mogelijke operationele voordeel van deze inbedding, inzake de kwaliteit en inzake de organisatie van de adviesverlening.

Uit artikel 4 van het ontwerp blijkt dat de Vlaamse Regering verplicht is de SAR om advies te vragen over alle voorontwerpen van decreet die betrekking hebben op het Vlaams welzijns-, gezondheids- en gezinsbeleid en die door de Vlaamse Regering principieel zijn goedgekeurd alsook over alle ontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering die op het voornoemde beleid betrekking hebben en die van strategisch belang zijn.

Het artikel bepaalt verder dat de SAR ook – uit eigen beweging of op verzoek – advies kan uitbrengen over de hoofdlijnen van het Vlaamse welzijns-, gezondheids- en gezinsbeleid, over voorstellen van decreet met betrekking tot dat beleid en over ontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering, andere dan besluiten van strategisch belang. Het verzoek daartoe kan alleen aan de SAR worden gericht nadat het ontwerp van besluit principieel is goedgekeurd door de Vlaamse Regering.

Het moet ook de intentie zijn van de Vlaamse Regering om strategische adviesraden daar waar verantwoord en nuttig, actief te betrekken bij de voorbereiding van standpunten van de regering op interregionale, federale, internationale en Europese fora. Artikel 4, §1, van het ontwerp laat toe dat de SAR ook uit eigen beweging of op verzoek advies verleent over ontwerpen van samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de staat of de andere gemeenschappen en gewesten over beleidsvoornemens, beleidsplannen en in voorbereiding zijnde regelgeving op het niveau van de Europese Unie en over de in voorbereiding zijnde internationale verdragen.

Adviezen zijn nooit bindend. Dat geldt ook voor de adviezen van de SAR. Artikel 4, §3, van het ontwerp bepaalt dat het de bedoeling is dat de SAR duiding en toelichting krijgt over de beslissing van de Vlaamse Regering betreffende de dossiers waarover de SAR verplicht werd geraadpleegd. Het standpunt van de Vlaamse Regering ten opzichte van het advies van een strategische adviesraad moet telkens worden opgenomen in de nota aan de Vlaamse Regering aangaande het dossier in kwestie. De uitgebrachte adviezen zijn openbaar.

Er is dus geen bindend aspect, maar wel een moreel gezag. Wanneer er uiteindelijk een beslissing valt, zal de Vlaamse Regering aantonen dat ze rekening heeft gehouden of althans dat ze kennis heeft genomen van het advies en dat ze zich daartegenover heeft gepositioneerd.

Artikel 6 over de voordracht van de leden-vertegenwoordigers van het maatschappelijke middenveld en over de aanduiding van de onafhankelijke deskundigen stelt een relatief sluitend systeem voor. De vertegenwoordigers van het maatschappelijke middenveld worden door het middenveld voorgedragen en door de Vlaamse Regering benoemd. De vertegenwoordigers van sociaal-economische organisaties worden voorgedragen door de SERV. Er wordt ook voorzien in de inbreng van onafhankelijke deskundigen. Deskundigen zijn eigenlijk per definitie onafhankelijk. Als ze worden aangeworven als deskundigen, dan vertegenwoordigen ze niet het een of andere veld. Het is de bedoeling dat ze aangeworven worden omwille van hun expertise. De Vlaamse Regering

zal de onafhankelijke deskundigen aanstellen na een openbare oproep tot kandidaatstelling. Op de onafhankelijke deskundigen na, worden de vertegenwoordigers van het maatschappelijke middenveld, van de sociaal-economische organisaties en van de werknemers voorgedragen op lijsten waarbij voor elke vertegenwoordiger een mannelijke en een vrouwelijke kandidaat wordt voorgedragen. Dat moet leiden tot een evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen. Ten hoogste twee derde van de leden van de SAR kan van hetzelfde geslacht zijn.

Artikel 7 bepaalt dat de leden van de SAR hun opdracht uitoefenen in volstrekte onafhankelijkheid van de Vlaamse overheid. De onverenigbaarheden, omschreven in het kaderdecreet van 18 juli 2003, worden overgenomen.

Artikel 8 stelt dat de SAR bevoegd is voor de oprichting van werkcommissies, voor de samenstelling van die commissies en voor het aanwijzen van de leden ervan. Uiteraard regelt de SAR zelf zijn werking.

Artikel 9 bepaalt dat de SERV een secretariaat – samengesteld uit SERV-personeel – ter beschikking stelt van de SAR. De SERV zal trouwens ook zorgen voor huisvesting en voor logistieke ondersteuning. Het secretariaat staat onder het gezag van de voorzitter van de SAR en wordt geleid door een secretaris die door de leidend ambtenaar van de SERV wordt aangeduid onder de leden van het secretariaat.

De financiering van de raad wordt in artikel 10 geregeld. De middelen bestaan uit een vaste dotatie, een variabele dotatie en eigen inkomsten.

De programmering en de verslaggeving worden geregeld in artikel 11. De SAR stelt zijn werkprogramma op in overleg met de Vlaamse Regering. Elk jaar vóór 15 mei brengt hij verslag uit van zijn werkzaamheden in een jaarverslag, dat aan de Vlaamse Regering en aan het Vlaams Parlement wordt bezorgd.

De artikelen 12 tot 15 hebben betrekking op de adviescommissie voor voorzieningen van welzijn, volksgezondheid en gezin. Deze adviescommissie heeft ook betrekking op individuele dossiers, daar waar de SAR vooral betrekking heeft op het regelgevende werk van de Vlaamse Regering. Deze adviescommissie heeft als opdracht advies uit te brengen aan de minister over het bezwaar tegen een voornemen dat door het departement of door een agentschap van een beleidsdomein wordt geuit met betrekking tot een voorziening van welzijn, volksgezondheid en gezin of een onderdeel ervan en dat formeel wordt betekend. Het gaat dan om het weigeren van een vergunning of een toelating, het weigeren van een erkenning of van een verlenging of wijziging van erkenning, het intrekken of schorsen van een erkenning of zelfs het sluiten van een voorziening of een onderdeel ervan. Die commissie komt in de plaats van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van Verzorgingsvoorzieningen en van de adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden. Blijkbaar hebben enkele volksvertegenwoordigers het initiatief genomen om de lijst van punten waarvoor er een advies kan worden gevraagd – wat eigenlijk kan worden beschouwd als een beroep – enigszins uit te breiden.

Het voornemen waartegen bezwaar kan worden ingediend kan uitgaan van het departement, van het agentschap Jongerenwelzijn, van het agentschap Zorg en Gezondheid, van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH), van het agentschap Kind en Gezin en zelfs van het agentschap Vlaams Zorgfonds. De Vlaamse Regering zal de samenstelling en de werking van deze commissie regelen met betrekking tot de duur van het mandaat, de onverenigbaarheden, het aantal leden, de eventuele oprichting van afdelingen enzovoort.

De oprichting van deze strategische adviesraad geeft uitvoering aan datgene wat in het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden reeds werd vooropgesteld in elk beleidsdomein.

2. Algemene bespreking

Mevrouw *Elke Roex* vraagt waarom het Vlaams Parlement geen advies kan inwinnen bij de SAR. Ze denkt dat zulks interessant kan zijn voor bepaalde beleidsdomeinen of voor initiatieven van het parlement zelf.

Op pagina 6 van de memorie van toelichting staat dat het gaat om een volledig onafhankelijke instelling. Tegelijk staat er ook dat van de SAR een constructieve loyaliteit wordt verwacht. Ze vindt dat een eigenaardige formulering. Bij een onafhankelijke adviesraad kan men volgens haar alleen hopen op constructieve loyaliteit. Het advies wordt onafhankelijk verleend.

Ze leest ook dat de SAR reflecties kan geven over de bij het Vlaams Parlement ingediende beleidsnota's, maar het is onduidelijk of het Vlaams Parlement het recht heeft om een advies te vragen.

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat de algemene toelichting insisteert op onafhankelijkheid, afstandelijkheid en onbevooroordeeldheid. Het feit dat men toch uitgaat van constructieve loyaliteit hoeft de actiemogelijkheden van het parlement niet te begrenzen. De verwachting van constructieve loyaliteit geldt trouwens in beide richtingen. Van de Vlaamse Regering wordt terecht ook loyaliteit verwacht ten aanzien van die adviesraad. De Vlaamse Regering moet de adviesraad ernstig nemen op het moment dat ze tot een beleidsbeslissing wil komen.

De adviesraad kan uit eigen beweging adviezen verstrekken. Dit decreet sluit niet uit dat het Vlaams Parlement daarover een vraag stelt.

De heer *Bart Caron* merkt op dat het kaderdecreet bestuurlijk beleid daarbij een rol speelt.

Mevrouw *Vera Van der Borght* vraagt of de derde alinea van pagina 10 niet tegemoet komt aan de vraag van mevrouw Roex.

De heer *Luc Martens,* voorzitter, veronderstelt dat men dreigt te interveniëren in de verhoudingen tussen de wetgevende en de uitvoerende macht, indien het parlement rechtstreeks bij de adviesraden om advies zou kunnen vragen. Hij benadrukt dat een adviesraad in de eerste plaats ondersteuning en voeding moet geven aan het beleid. Dat is niet hetzelfde als het beleid bevestigen.

De term constructieve loyaliteit betekent volgens hem dat de SAR niet de initiator mag zijn van conflicten of politieke stellingnamen. De constructieve loyaliteit speelt in beide richtingen. Beide partijen moeten respectvol met elkaar omgaan. Wanneer een raad vindt dat hij niet gerespecteerd wordt, dan heeft hij het recht om op te stappen, wat in het verleden trouwens in verschillende sectoren gebeurd is.

Hij gaat ervan uit dat het Vlaams Parlement in dit geval niet rechtstreeks advies kan vragen aan deze raad, behalve dan wat in het algemeen kader is gesteld over de adviesfunctie. Als het Vlaams Parlement verduidelijking wil, en de SAR zou in staat zijn om daarover een advies te formuleren, moet het dit advies kunnen inwinnen via de minister. Hij denkt dat zulks in het verleden trouwens al gebeurd is.

Mevrouw *Marijke Dillen* verwijst naar het advies van de Raad van State. Daarin wordt een fundamentele opmerking gemaakt over de precieze draagwijdte van de adviesverplichting voor ontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering die van strategisch belang zijn. De Raad stelt dat er twijfel bestaat over de manier waarop dat moet worden geïnterpreteerd. De Raad zegt heel duidelijk dat het niet aan de Vlaamse Regering toekomt om de betekenis in te vullen van het begrip 'ontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering die van strategisch belang zijn'. Eigenlijk moet de decreetgever, het parlement, dat doen.

Minister *Steven Vanackere* stelt dat het onderscheid tussen twee mogelijke werkwijzen relatief is. Volgens dit ontwerp kan de regering zelf bepalen wat van strategisch belang is en bijgevolg aan het advies van de SAR moet worden onderworpen. De strategische adviesraad kan echter altijd uit eigen beweging beslissen om advies te geven. Hij is het ermee eens dat de decreetgever de eindbeoordeling heeft over de definitie van het begrip strategisch. De decreetgever zal altijd de eindbeoordeling hebben. In aangelegenheden die ze beschouwt als van strategisch belang zal de regering zich trouwens haasten om het advies van de SAR te vragen. Dat is immers in haar eigen belang. Het is veeleer om de adviesraad niet nodeloos te belasten met aangelegenheden die van louter uitvoerende aard zijn, dat het onderscheid wordt gemaakt tussen zaken die in elk geval naar de adviesraad moeten worden gestuurd en zaken waarover de adviesraad uit eigen beweging een advies kan uitbrengen. Het kan niet de bedoeling zijn dat de regering, bij de appreciatie van een individueel dossier, aan het parlement komt vragen of het al dan niet gaat om een aangelegenheid van strategisch belang. De regering zal in elk geval steeds zelf die appreciatie maken. Dat zal gebeuren in een geest van constructieve loyaliteit. Dat betekent dat ze voor de dossiers waarvoor een dergelijk advies belangrijk is, in elk geval een advies zal vragen. Het gaat dus om aangelegenheden die beantwoorden aan de logica van een strategische adviesraad. Deze adviesraad hoeft niet over alle aangelegenheden een opinie te formuleren, wel over aangelegenheden die van strategisch belang zijn. De adviesraad blijft altijd beschikken over de mogelijkheid om uit eigen beweging advies te geven.

3. Artikelsgewijze bespreking

Artikelen 1 tot 4

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 5

Inzake de samenstelling verwijst mevrouw *Marijke Dillen* naar het advies van de SERV. De SERV vraagt om de minimumvertegenwoordiging uit te breiden. Het aantal vertegenwoordigers van de voorzieningen zou moeten worden uitgebreid van vijf naar zes. Dan kunnen al de verschillende beleidsdomeinen vertegenwoordigd zijn. De SERV vraagt ook, maar dat wordt niet gemotiveerd, om het aantal vertegenwoordigers van de sociaal-economische organisaties te verdubbelen. Ze had graag het standpunt van de minister daarover gekend.

Ze merkt op dat de minister in zijn toelichting terecht stelde dat de Vlaamse Regering gekozen heeft voor een gemengde samenstelling. Hij heeft ook verwezen naar de gezinnen. De Vlaams Belangfractie pleit ervoor om in artikel 5 van het decreet, dat de samenstelling van de SAR omschrijft, ook de gezinnen op te nemen. Zij zijn immers een belangrijke actor in dit verhaal. Alleen dan is de aanwezigheid van de gezinnen gewaarborgd. Men doet dat wel – en terecht – voor de gebruikers en voor de vertegenwoordigers van de voorzieningen, van de sociaal-economische organisaties en van het personeel.

Minister *Steven Vanackere* beklemtoont dat hij de samenstelling van de adviesraad met verschillende mensen besproken heeft. De SERV stelt nu voor om het aantal vertegenwoordigers van de sociaal-economische organisaties te verdubbelen. De minister merkt zijdelings op dat het binnen de SERV blijkbaar de gewoonte is om in tweetallen te denken. Hij is het ermee eens dat men zou kunnen pleiten voor een extra zitje voor bepaalde groepen. De ervaring leert echter dat een grote adviesraad niet ideaal is als men streeft naar strategische adviezen die op een gevatte en alerte manier het beleid mee kunnen beïnvloeden. Daarom is hij geen voorstander van het toevoegen van extra leden. Hij gelooft dat deze groep van minstens 23 en hoogstens 28 mensen nog in staat zal zijn om efficiënt te vergaderen.

Men zou inderdaad decretaal kunnen bepalen dat in de SAR een vertegenwoordiger van de gezinnen moet worden opgenomen. Hij is evenwel geen voorstander van een toevoeging in het decreet. Hij acht het compleet onmogelijk dat een Strategische Adviesraad Welzijn, Volksgezondheid en Gezin zichzelf die naam zou blijven geven als de gezinnen daarin niet vertegenwoordigd zouden zijn. In het ontwerp van decreet is er een opsplitsing van categorieën: vertegenwoordigers van de voorzieningen, de gebruikers, de sociaal-economische organisaties, de personeelsleden en de deskundigen. De voorzieningen en de gebruikers kunnen stellen dat er in een bepaald concreet geval een belangrijke rol is weggelegd voor de gezinnen. Het ene zal het andere oproepen. Dat klopt perfect binnen een categoriale benadering en dat is ook bij andere adviesraden van toepassing. Als we stellen dat de gezinnen in elk geval vertegenwoordigd moeten zijn, dan voegt men nodeloos specifieke categorieën toe.

Mevrouw *Marijke Dillen* blijft bij haar standpunt. De minister zelf vindt het blijkbaar evident dat het gezin daarbij hoort. Ze kan erin komen dat het moeilijk is om efficiënt te vergaderen als de groep te groot wordt. Ze denkt wel dat de SERV gelijk heeft met zijn voorstel om het aantal vertegenwoordigers van de voorzieningen uit te breiden tot zes. Het beleidsdomein waarvoor de SAR bevoegd is, is immers opgedeeld is zes verschillende beleidsvelden. Met een extra vertegenwoordiger zou elk beleidsveld een vertegenwoordiger hebben die rechtstreeks betrokken is bij de werkzaamheden. Een deelnemer meer of minder zal trouwens het verschil niet uitmaken.

Minister *Steven Vanackere* merkt op dat er vaak gezegd wordt dat er binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin een te grote verkokering bestaat tussen de verschillende beleidsvelden. Wanneer men een vertegenwoordiger aanduidt voor elk beleidsveld, dan draagt men in de eigen adviesraad bij aan een logica van verkokering. Hij vindt dat de vertegenwoordigers van de voorzieningen er niet mogen vanuit gaan dat ze slechts voor één enkel onderdeel advies verstrekken. Hij wil in de adviesraad zoveel mogelijk mensen binnenhalen die in staat zijn om over diverse beleidsvelden een gedegen advies te geven. Gelukkig zijn sommige vertegenwoordigers van voorzieningen actief op verschillende domeinen.

De heer *Bart Caron* merkt op dat er in de tekst sprake is van minstens 23 en hoogstens 28 leden. Er is altijd ruimte om – naargelang de noodwendigheden of de gevoeligheden – correcties aan te brengen. Daarom is het volgens hem niet nodig om de tekst te verande-

ren, des te meer omdat dergelijke evenwichten precair zijn. Als men aan het ene touwtje trekt, zal iemand anders de behoefte voelen om aan een ander touwtje te trekken. Hij heeft geen zin om die discussie te voeren. Aan dit voorstel is een lang overlegproces voorafgegaan. Hij is wel bekommerd om de pluraliteit in de samenstelling van de groep. De term pluraliteit hoeft men niet te interpreteren op de oude verzuilde manier: vanzelfsprekende dominanties van bepaalde groepen of zuilen moeten worden voorkomen. Ook hier heeft hij vertrouwen in de voorgestelde samenstelling van de raad.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Artikelen 6 tot 9

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 10

Mevrouw *Marijke Dillen* zegt dat de SERV in zijn advies aandringt op het uittrekken van voldoende middelen voor de personeelsomkadering. De SERV merkt ook op dat de werking van een Gezins- en Welzijnsraad de voorbije jaren aanzienlijk beperkt werd door een gebrek aan personeel. Ze wil weten of die opmerking terecht is. Ze vraagt dat de minister er over zou waken dat de personeelsomkadering voldoende is om de omvangrijke opdrachten die voortvloeien uit dit ontwerp van decreet, degelijk uit te voeren.

Minister *Steven Vanackere* wijst op enkele wetmatigheden. Elk wetenschappelijk onderzoek komt tot de conclusie dat er meer wetenschappelijk onderzoek nodig is. Elke adviesraad vindt dat hij onvoldoende ondersteund wordt. De minister kan niet beoordelen of die opmerking terecht is. Hij is wel bereid de nodige budgetten vrij te maken opdat deze adviesraad correct zou kunnen functioneren. Veel hangt af van de kwaliteit van de leden van de adviesraad.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 11

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 12

De heer *Tom Dehaene* begint met een informatieve vraag over artikel 12. Dat artikel 12 somt de verschillende bezwaren op waarover de adviescommissie advies kan geven. De subsidiëring wordt daarbij niet vermeld. Dat geldt voor alle adviesraden. Voor een klacht over de subsidiëring moet men zich rechtstreeks wenden tot de Raad van State. Hij wil weten waaraan dat ligt. Hij veronderstelt dat dit historisch gegroeid is.

Minister *Steven Vanackere* antwoordt dat dit wordt beschouwd als een administratieve handeling waartegen men binnen de gestelde termijnen beroep kan aantekenen bij de Raad van State. Hij vermoedt dat het ligt aan het feit dat het verlenen van subsidies te maken heeft met de erkenning, met de plaats binnen het reglementaire kader. De meeste subsidies hebben immers te maken met de toepassing van een reglement waarbij men in een eerdere fase een erkenning heeft moeten krijgen om binnen de voorwaarden van de subsidiëring te vallen. Het opnemen van subsidiëring als een van de mogelijke situaties waarin de adviescommissie een rol kan spelen, zou kunnen leiden tot een groot aantal beroepen. Een sector die zichzelf ernstig neemt, oordeelt namelijk per definitie dat de subsidiëring onvoldoende is. Als men de stap moet zetten naar de Raad van State, is de kans iets groter dat men dat alleen zal doen wanneer men zich werkelijk in zijn belangen aangetast voelt.

Een amendement van de heer Tom Dehaene, de dames Sonja Claes en Elke Roex, de heer Bart Caron en mevrouw Vera Van der Borght strekt ertoe aan artikel 12 een derde lid toe te voegen dat luidt als volgt: “De commissie brengt eveneens advies uit over een bezwaar tegen een beslissing van het departement of van een agentschap, vermeld in het tweede lid, tot weigering of intrekking van een attest van toezicht.” (amendement nr. 1).

De heer *Tom Dehaene* licht toe dat niet-erkende initiatieven voor kinderopvang een meldingsplicht hebben bij Kind en Gezin. Tot voor kort waren de provinciale comités van Kind en Gezin bevoegd voor de behandeling van beroepen tegen de door de administratie genomen negatieve beslissingen met betrekking tot het attest van toezicht. Door de decreten in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid (BBB) en door de oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap Kind en Gezin hebben de provinciale comités sinds 2006 opgehouden te bestaan. Om een beroep tegen een negatieve beslissing met betrekking tot attest van toezicht opnieuw mogelijk te maken, stellen de indieners voor dat de adviescommissie ook daarvoor bevoegd wordt.

Amendement nr. 1 wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen

Artikel 12 wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen

Artikelen 13 tot 21

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 10 stemmen.

4. Eindstemming

Het ontwerp van decreet wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen.

De verslaggever, *De voorzitter,*

Tom DEHAENE Luc MARTENS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

1° het decreet van 18 juli 2003: het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden;

2° het beleidsdomein: het beleidsdomein, vastgesteld krachtens artikel 2 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003, dat betrekking heeft op de meeste van de gemeenschapsaangelegenheden vermeld in artikel 5, §1, I en II, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;

3° het Vlaamse welzijns-, gezondheids- en gezinsbeleid: het beleid betreffende de gemeenschapsaangelegenheden, vermeld in artikel 5, §1, I en II, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, die tot het beleidsdomein behoren;

4° ontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering die van strategisch belang zijn: ontwerpen van besluit als vermeld in artikel 2, 2°, van het decreet van 18 juli 2003;

5° voorziening van welzijn, volksgezondheid en gezin: een organisatie die activiteiten uitoefent in de gemeenschapsaangelegenheden, vermeld in artikel 5, §1, I en II, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en die tot het beleidsdomein behoren.

HOOFDSTUK II

De Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid

AFDELING I

Oprichting

Artikel 3

Binnen de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, hierna de SERV te noemen, wordt er voor het beleidsdomein een Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid opgericht, hierna de Raad te noemen, zoals bedoeld in artikel 2, 1°, van het decreet van 18 juli 2003.

In afwijking van artikel 3, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003, heeft de Raad geen rechtspersoonlijkheid.

Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van dit decreet, zijn de bepalingen van het decreet van 18 juli 2003 van toepassing op de Raad.

AFDELING II

Taakomschrijving

Artikel 4

§1. Overeenkomstig artikel 4, §1, van het decreet van 18 juli 2003, behalve voor wat betreft de punten 4°, 6° en 10° hierna, heeft de Raad de volgende opdrachten met betrekking tot het Vlaamse welzijns-, gezondheids- en gezinsbeleid:

1° uit eigen beweging of op verzoek advies uitbrengen over de hoofdlijnen van dat beleid;

2° bijdragen tot het vormen van een beleidsvisie;

3° de maatschappelijke ontwikkelingen volgen en interpreteren;

4° advies uitbrengen over voorontwerpen van decreet, waaraan de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring heeft gehecht;

5° uit eigen beweging of op verzoek advies uitbrengen over voorstellen van decreet;

6° uit eigen beweging of op verzoek advies uitbrengen over ontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering, waaraan de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring heeft gehecht;

7° reflecties leveren over de bij het Vlaams Parlement ingediende beleidsnota's;

8° uit eigen beweging of op verzoek advies uitbrengen over ontwerpen van samenwerkingsakkoord die de Vlaamse Gemeenschap wil sluiten met de staat of met andere gemeenschappen en gewesten;

9° uit eigen beweging of op verzoek advies uitbrengen over beleidsvoornemens, beleidsplannen en regelgeving die voorbereid wordt op het niveau van de Europese Unie, alsook over de internationale verdragen die voorbereid worden;

10° beleidsvoorstellen formuleren en de effectiviteit en efficiëntie daarvan in kaart brengen.

§2. In afwijking van artikel 4, §2, van het decreet van 18 juli 2003, is de Vlaamse Regering verplicht om aan de Raad advies te vragen over:

1° de voorontwerpen van decreet, vermeld in §1, 4°;

2° de ontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering, vermeld in §1, 6°, die van strategisch belang zijn.

§3. Overeenkomstig artikel 4, §3, van het decreet van 18 juli 2003, geeft de Vlaamse Regering aan de Raad duiding en toelichting over haar beslissing over de adviezen, vermeld in §2.

§4. Overeenkomstig artikel 4, §4, van het decreet van 18 juli 2003, zijn de adviezen van de Raad openbaar.

AFDELING III

Samenstelling en organisatie

Artikel 5

De Raad bestaat uit minimum drieëntwintig leden en maximum achtentwintig leden van wie:

1° minstens vijf vertegenwoordigers van voorzieningen die actief zijn in het beleidsdomein;

2° minstens vijf vertegenwoordigers van gebruikers uit het beleidsdomein;

3° minstens vier vertegenwoordigers van sociaal-economische organisaties;

4° minstens twee vertegenwoordigers van personeel van voorzieningen die actief zijn in het beleidsdomein;

5° minstens zeven onafhankelijke deskundigen.

Artikel 6

§1. Overeenkomstig artikel 6, §1, van het decreet van 18 juli 2003, worden de leden door de Vlaamse Regering benoemd voor een termijn van vier jaar.

De vertegenwoordigers, vermeld in artikel 5, 1°, worden voorgedragen door de organisaties die de voorzieningen vertegenwoordigen die actief zijn in het beleidsdomein. De vertegenwoordigers, vermeld in artikel 5, 2°, worden voorgedragen door organisaties die gebruikers vertegenwoordigen uit het beleidsdomein. De vertegenwoordigers, vermeld in artikel 5, 3°, worden voorgedragen door de SERV. De vertegenwoordigers, vermeld in artikel 5, 4°, worden voorgedragen door de representatieve werknemersorganisaties. De vertegenwoordigers, vermeld in artikel 5, 1° tot en met 4°, worden voorgedragen op lijsten, waarbij voor elke vertegenwoordiger een mannelijke en een vrouwelijke kandidaat worden voorgedragen.

De onafhankelijke deskundigen worden aangewezen na een openbare oproep tot kandidaatstelling. De Vlaamse Regering kan de minimale vereisten bepa-

len waaraan de onafhankelijke deskundigen moeten voldoen.

§2. De Vlaamse Regering kan de leden van de Raad ontslaan op hun eigen verzoek of op verzoek van de organisatie op wiens voordracht zij zijn benoemd.

§3. De leden van de Raad wijzen een van hen als voorzitter aan.

Artikel 7

Overeenkomstig artikel 8, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003, oefenen de leden van de Raad hun functie uit in volledige onafhankelijkheid ten opzichte van de Vlaamse overheid.

De onverenigbaarheden, vermeld in artikel 8, tweede lid, van het decreet van 18 juli 2003, zijn van toepassing op de Raad.

AFDELING IV

Werking

Artikel 8

Voor de werking van de Raad is hoofdstuk IV van het decreet van 18 juli 2003 van toepassing.

De Raad kan ter voorbereiding van adviezen permanente of ad-hocwerkcommissies oprichten als vermeld in artikel 11 van het decreet van 18 juli 2003. De Raad wijst de voorzitter en de leden van de permanente of ad-hocwerkcommissies aan. De voorzitter van een werkcommissie wordt bijgestaan door een lid van het secretariaat van de Raad.

De werking van de Raad en de werkcommissies wordt nader geregeld in een huishoudelijk reglement, dat aan de Vlaamse Regering wordt meegedeeld.

Artikel 9

§1. In afwijking van artikel 12 van het decreet van 18 juli 2003, stelt de SERV een secretariaat ter beschikking van de Raad. Het secretariaat wordt samengesteld uit leden van het SERV-personeel daarvoor aangewezen door de leidend ambtenaar van de SERV. Het secretariaat is verantwoordelijk voor de inhoudelijke en voor de administratieve ondersteuning.

De SERV zorgt tevens voor de huisvesting en de logistieke ondersteuning van de Raad.

Het secretariaat wordt, onder gezag van de voorzitter van de Raad, geleid door een secretaris aangeduid onder de leden van het secretariaat door de leidend ambtenaar van de SERV.

De Vlaamse Regering bepaalt de minimale omvang en samenstelling van het secretariaat dat verantwoordelijk is voor de inhoudelijke ondersteuning van de Raad.

§2. De permanente of ad-hocwerkcommissies, vermeld in artikel 8, worden bijgestaan door het secretariaat, vermeld in §1.

AFDELING V

Financiële middelen

Artikel 10

In afwijking van de artikelen 13 en 14 van het decreet van 18 juli 2003**,** beschikt de SERV voor de werking van de Raad over financiële middelen die bestaan uit:

1° een vaste dotatie voor de werking van de Raad en van het secretariaat, die jaarlijks wordt ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap;

2° een variabele dotatie die bepaald wordt op basis van de opdrachten waarmee de Vlaamse Regering de Raad belast zoals bedoeld in artikel 4, §1 en §2, en waarvan de kosten niet kunnen worden gedekt door de vaste dotatie;

3° de eigen inkomsten.

AFDELING VI

Programmering en verslaggeving

Artikel 11

Inzake de programmering en de verslaggeving van de werkzaamheden van de Raad is hoofdstuk V van het decreet van 18 juli 2003 van toepassing.

HOOFDSTUK III

De adviescommissie voor voorzieningen van welzijn, volksgezondheid en gezin

AFDELING I

Oprichting en opdracht

Artikel 12

Er wordt een adviescommissie voor voorzieningen van welzijn, volksgezondheid en gezin opgericht, hierna de commissie te noemen.

De commissie heeft als opdracht advies uit te brengen aan de minister bevoegd voor het Vlaamse welzijns-, gezondheids- en gezinsbeleid over het bezwaar tegen een voornemen dat met betrekking tot een voorziening van welzijn, volksgezondheid en gezin of een onderdeel ervan door het departement of een agentschap van het beleidsdomein wordt geuit en formeel wordt betekend om:

1° een vergunning of toelating te weigeren;

2° een erkenning, een verlenging of wijziging van erkenning te weigeren;

3° een erkenning in te trekken of te schorsen;

4° de voorziening of een onderdeel ervan te sluiten.

De commissie brengt eveneens advies uit over een bezwaar tegen een beslissing van het departement of van een agentschap, vermeld in het tweede lid, tot weigering of intrekking van een attest van toezicht.

AFDELING II

Samenstelling en werking

Artikel 13

De Vlaamse Regering regelt de samenstelling van de commissie en de benoeming van de leden. Ze bepaalt de duur van het mandaat van de leden en de onverenigbaarheden.

De Vlaamse Regering kan binnen de commissie meerdere afdelingen oprichten en hun opdrachten bepalen.

Artikel 14

De Vlaamse Regering regelt de werking van de commissie en, in voorkomend geval, van de afdelingen, vermeld in artikel 13, tweede lid.

Ze stelt de vergoedingen voor de leden van de commissie vast. Die vergoedingen, evenals de werkingskosten van de commissie, vallen ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 15

De Vlaamse Regering bepaalt de termijn waarbinnen de commissie advies moet uitbrengen.

Over het bezwaar, vermeld in artikel 10, kan pas een beslissing worden genomen na de ontvangst van het advies van de commissie, tenzij de termijn is verstreken waarbinnen het advies moest worden gegeven.

HOOFDSTUK IV

Wijzigingsbepaling

Artikel 16

In het decreet van 25 februari 1997 betreffende de integrale kwaliteitszorg in de verzorgingsvoorzieningen worden in artikel 5, §2, derde lid, en §3, tweede lid, de woorden "Vlaamse Gezondheidsraad" vervangen door de woorden "Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid".

Artikel 17

In het decreet van 27 juni 1985 op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, wordt een artikel 7novies ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Artikel 7novies

Binnen de Raad is de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid opgericht. Deze strategische adviesraad wordt geregeld door het decreet van […] houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.".

Artikel 18

In het decreet van 7 mei 2004 inzake de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, wordt na hoofdstuk Vbis, een nieuw hoofdstuk ingevoegd, dat luidt als volgt:

"HOOFDSTUK Vter

Strategische Adviesraad voor het
Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid

Artikel 22ter

Binnen de Raad is de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid opgericht. Deze strategische adviesraad wordt geregeld door het decreet van […] houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.".

HOOFDSTUK V

Slotbepalingen

Artikel 19

De volgende regelingen worden opgeheven:

1° het decreet van 20 december 1996 houdende oprichting van een Vlaamse Gezondheidsraad en van de Vlaamse Adviesraad voor de erkenning van verzorgingsvoorzieningen, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999;

2° het decreet van 15 juli 1997 houdende oprichting van een Gezins- en Welzijnsraad en van een adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999.

Artikel 20

De beroepen, bezwaar- of verweerschriften die voor de datum van inwerkingtreding van hoofdstuk III van dit decreet ingediend zijn bij de adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden of bij de Vlaamse Adviesraad voor de erkenning van verzorgingsvoorzieningen, worden door die beroepscommissie of die adviesraad verder behandeld met toepassing van de regels die van kracht waren bij de indiening.

Artikel 21

De Vlaamse Regering stelt voor elk van de bepalingen van dit decreet de datum van inwerkingtreding vast.